

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Theologiæ Moralis

Moure, Antonio Fernandes de

Coloniæ Agrippinæ

Cap. 7. De episcoporum peccatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40934

pone? R E SP. Minime. Ita Roder. verb. diuinare. cap. 8. n. 4.
 Nau. lib. 1. de restit. Ratio sumitur a communi restitutio-
 nis regula, iuxta quam non tenetur quis restituere pre-
 tium, quod accepit ob rem turpem faciendam, vt iā res-
 pondi in propria materia: diuinus vero operam suam
 turpem adhibuit, & ideo pretium non tenetur redde-
 re.

5 QVAEST. Adest iustissima causa quarendi remedium ad
 tollendum maleficium, nulla subest nisi per aliud maleficium,
 licebitne vno maleficio tollere aliud, hoc est, consulere diuinum,
 seu demonem per diuinum de remedio adhibendo ad tollendum
 maleficium; R E SP. Nequaquam: quia illa consultatio est
 intrinsece mala, & ideo ex nullo bono fine cohonestari
 potest: non enim sunt facienda mala, vt eueniant bona.
 Ita Cou. c. Quamuis pactum. 1. p. §. 1. n. 9.

AD LIT. E.

CAPVT VII.

Episcoporum peccata. §. 1.

- 1 De episcopatus desiderio.
- 2 An liceat episcopo renunciare episcopatu, cum de-
 trimento boni communis.
- 3 Ad quid tenetur religiosus factus episcopus circa re-
 ligionis obseruantiam.
- 4 De bonis religiosi facti episcopi.
- 5 An episcopi consecrati fruuntur beneficiis.
- 6 Quid potest episcopus circa peccata reseruata
 Papa.
- 7 Quando peccant episcopi in conferendis benefi-
 cijs.
- 8 Ad quid tenetur episcopus ratione officij pastoralis.

Kkk 4

9 Quid

- 9 Quid est dicendum de residentia episcoporum.
- 10 An episcopus, qui vouit post episcopatum religionem, teneatur ingredi religionem, relicto episcopatu.
- 11 An qui habet votum religionis, possit accepto episcopatu non ingrediendo religionem.
- 12 An teneatur Episcopus insaniam sibi impossibilem ostendere esse falsam.
- 13 An possit Episcopus prohibere, ne predicetur in parochiis sua urbis, cum predicatur in cathedrali.

QVAESTIO. De episcopatus desiderio quid censetur, ne, an virtuti tribuendum? RESP. Dico primum. Qui Episcopatum desiderat ob solos redditus ecclesiasticos, tanquam ob finem principalem, peccat mortaliter. Ita Sylu. *Episcop.* §. 4. Ratio est, quia humilior deprauiata diuitiarum cupiditas grauius repugnat bono communi, vt notat Tolet. *l. 5. cap. 3.* Idemque dicitur est de desiderio episcopi circa pinguiorem episcopatum, vt docet Nau. *in apolog. de redd. ecclesiast. quest. 1. mon. 1. num. 2.* si talis sit transitus propter solos pinguiores redditus: quia est inordinata notabiliter auaritia. *Dispendendum.* Qui episcopatum desiderat ob solam propriam excellentiam, & honorem, tanquam propter finem principalem, peccat mortaliter, quia est inordinata notabiliter ambitio. Ita Med. *lib. 1. sum. ca. 16. §. 1.* & Nauar. *ca. De co tertium*, qui episcopatum desiderat ob solam conuulsiueque utilitatem, tanquam ob finem principalem, peccat mortaliter, quia est quaedam notabilis amoris proprii affectio. Ita Med. *citatus.* Dico 4. Desiderare episcopatum, qui altior est perfectionis status, peccatum est mortale iuxta D. Thom. 2. 2. *qa. 185. ar. 1. quia*, inquit, *propter grauis circa altitudinem status periculosi.* Veniale verotantum iuxta Tolet. *loc. cit.* Desiderare igitur episcopatum propter bonum finem, id est, propter bonum commu-

ne Ecclesiæ, vt scilicet ab idoneo pastore gubernetur, bonum est opus iuxta D. Paulum ad Timoth. 3. qui episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ita D. Thom. 2. 2. qu. 185. art. 3. & ibid. Caiet.

2 QVÆST. *Gubernat optimis moribus Alexius suas oves inuadit animum accensa cupiditas proprie quietis, & consolationis: sed occurrit menti spirituale detrimentum euenturum omnibus peccatne mortaliter in successu?* R E S P. Peccat. Ita aperte colligitur ex capit. 1. & c. Nisi de renun. Ratio est, quia naturali iure tenemur anteferre bonum commune particulari cap. Si indulgentiam. de foro comp. probatque Nau. tom. 1. cons. tit. de renunc. conj. 4. Ostenditque ipsum naturæ lumen.

3 QVÆST. *Religiosus factus episcopus ad quid tenetur, circa religionis obseruantiam?* R E S P. Ad tria vota essentialia, nimirum ad obedientiam peculiarem Papæ (translata enim est à superioribus religionis ad Papam) Ad castitatem (non tamen maiori vinculo voti, vt placuit Tolet. lib. 5. capit. 4. quanquam ratione scandali, grauius peccaret, quam monachus) Ad paupertatem, quoad dominium rerum, quo vero ad vsus, seruanda est consuetudo tolerata reliquorum episcoporum. Ita communiter Doctores cum D. Thom. 2. 2. quæst. 185. artic. 8. Dico secundum, Tenetur gestare habitum religionis suæ. Ita communis schola docet Tol. libr. 5. capit. 4. Saa. verb. episc. numer. 11. Circa hoc non seruandus est vestium vsus, iuxta nouum rituale episcopis iustum. Dico tertium. Tenetur insuper seruare religionis suæ statuta, & obseruantias, quæ statui episcopali non repugnant. Oppositum docuit Saa. verb. episcopus. in 11. Caiet. opusc. 27. cap. 22. Sot. 10. iust. quæst. 5. artic. 7. Couar. cap. 1. de rest. num. 18. Sed conclusio est D. Thom. 2. 2. quæst. 185. artic. 8. & ratio sancti Doctoris est efficax, quoniam transitus monachi ad episcopatum, est transitus perfecti ad perfectius, ergo secum ducit, quæ perfectionem maiorem iuuare possunt. Illas igitur obseruantias religionis, quæ ipsum episcopum iuuant in maiori perfectione, tenetur episcopus non deserere. Quæ vero religionis obseruantia ipsū non iuuant, declarat D. Thom. esse solitudinem, silentiū, vigiliis immodicas, abstinentias graues, & similes, quæ

sanctam impediunt diligentem curam pastorem. Vnde nequaquam audiendus Cardin. Tolet. *libr. 5. capit. 4.* non obligat monachum Carthusianum factum episcopum tota vita vesci piscibus, nisi cum eo dispensetur. Si tamen monachus erat Diu. Francisci, non videtur exco-
 sandus abstinere carnibus die Natalis Domini, cum accidit feria sexta, quia ad id obligat illius religionis regula, ut voluit Caeteran. Soc. Couar. *citat.* neque illa abstinentia impedit officium pastorale. Et intra hanc positionem intelligenda sunt, quae dixi *p. cap. 6. nu. 2. ob*
 4 QVÆST. Cuius sunt bona episcopi antea monachi, qui acquisiuit post episcopatum susceptum? RES P. Ecclesie episcopatus. Ita *ca. Stat. 11. qu. 1.* & ita Doctores *ca. Testam. ri. cum Couar. nu. 19.*

5 QVÆST. Fruuntur bene episcopi iam consecrati beneficiis simplicibus, quae ante consecrationem habebant, vel possunt ea nona possidere absque dispensatione? RES P. Minime. Ita *norm. in ca. Ecclesia vestra nu. 2. de elect. Nau. in add. ad lib. 3. cons. de concess. prab. cons. 3.*

6 QVÆST. Quid potest Episcopus circa peccata occulta seruata Papae? RES P. Potest illa absolueri per se, vel per suos vicarios, praeterquam ab haeresi, quia de haeresi ipsi possunt absolueri, quo ad forum conscientiae. Ita decernitur in Trident. *sessi. 24. cap. 6.* Quae potestas non est ordinaria, ut voluit Saa. *verb. episcop. nu. 37.* citans per se Cordubam, Bannes, & Viualdum, sed delegata: potestas vero delegata, non potest subdelegari.

7 QVÆST. Quando peccant mortaliter in conferendo beneficijs? RES P. Cum in primis ea conferunt indignis: tenentur ad restitutionem secundum omnes, facienda autem est restitutio Ecclesiae, cuius est beneficium. Ita Syluest. *rest. 3. §. 5.* Scot. *4. Inst. qu. 6. art. 3.* Tolet. *li. 3. cap. 6.* Valent. *tom. 3. disp. 5. qu. 7. art. 2.* Ang. *rest. 2. nu. 1.* Pedana. *praecept. 7. d. 36.* Mercat. *L. 6. cap. 17.* quos citat, & sequitur Saa. *verb. elect. num. 7.* sed hac de re iam respondi *in de beneficiario.*

8 QVÆST. Ad quid tenetur Episcopus ratione officij pastoralis? RES P. Ad concionandum per se, vel per alios viros doctos, & pios. Ita Trid. *sessi. 5. cap. 1.* Deinde tenetur singulis annis Synodum cogere dioecesanam de prouidendo Ecclesiae

Ecclesie statu. Ita Trident. *sessio. 24. capit. 2.* Tenetur præterea singulis annis per se, vel per alios visitare Episcopatus parochias. Ita Concil. Trident. *sessio. 24. capit. 3.* Sed hæc de re standum est consuetudini locorum per contrarios actus abrogatæ, aut saltem toleratæ. Tenentur denique conferre sacramentum Confirmationis. Quæ in re dolenda vehementer Prælatorum incuria, propter quam gratia fortitudinis erga perfidiæ phalanges priuantur Christi milites, cum non leui detrimento animorum, neque à lethali culpa parum solliciti pastores excusari possunt. Ita Viuald. *de confirmat. titul. de ministro. num. 7.* Peccat etiam mortaliter confirmando non subditos. Ita Viuald. *proxime citato loco.* cum Sylu. & Arm. quos refert.

9 QVÆST. *Quid dicendum habes de eorum residentia?*
RESP. Obnixè rogo, vt hanc rogationem serues ad quæstiones de parochia, ne iterum cogar de eadem respondere.

10 QVÆST. *Voluit Episcopus religionem, teneturne religionem iurare, relicto episcopatu?* RESP. Affirmat Tolet. *libr. quinto, capit. 6.* habita prius à Papa licentia; eam vero petere tenetur iuxta Sylu. *votum 2. §. 1.* & Palud. quem citat. Oppositum tamen dicendum arbitror, iuxta Diu. Thom. 2. 2. *quæst. 185. artic. 3.* & veram rationem. Nam non datur obligatio transitus à perfectiori ad imperfectiorem statum, veluti à virginitate ad nuptias, ac proinde licet quis vouisset nuptias indeterminate cum paupere, virgine ad seruandam illius castitatem, aut cum prostituta meretrice ad illam à turpitudine liberandam, indeterminate, inquam, hoc est, non iurando alicui certæ virgini pauperi, aut meretrici, adhuc posset permanere in cœlibatu: sed episcopatus est perfectior status, quam religio, iuxta D. Thom. 2. 2. *quæst. 184.* & Sylu. *Episcopus. qu. 2. Ergo, &c.*

11 QVÆST. *Qui vouit religionem, & sit Episcopus, teneturne prius ingredi religionem, quam accipiet episcopatum?* RESP. Teneri videtur innui *capit. 10. de Voto.* casus tamen illius capituli fuit particularis, & ideo non extendendus ad omnes, ac proinde non tenetur. Ita Saa. *Ver. episcop. num. 1.*

12 QVAEST. Fuit episcopo irrogata grauis infamia, potest mortaliter, si non studeat eam à se repellere? RES P. Peccata Saa. verb. episc. nu. 13. neq. adducit rationem. Erruitur ex tere ex scandalo, quod inde oues accipiunt, nisi se ostendat innocentem.

13 QVAEST. Licet ne episcopo prohibere, ne predicetur in parochia, dum predicatur in cathedrali urbis, aut oppidi, commoratur? RES P. Minime. Ita declarauit Cong. Cate. teste Saa. verb. Episcopus. nu. 45.

Electorum, seu suffragatorum
peccata. §. 2.

- 1 Quae est valida electio.
- 2 Quae electio dicitur minus libera.
- 3 De electione coacta.
- 4 An in aliquo euentu possit eligi indignus.
- 5 An praeses teneatur acceptare iustam electionem.
- 6 An praeses possit non acceptare electionem indignam sibi noti.
- 7 Qui sunt incapaces ad eligendum.
- 8 Qui non possunt eligi.
- 6 Quis infamis non potest eligi.
- 10 An rex teneatur eligere ad optiores magistratus.
- II De electoribus minus digni in oppositione beneficij.

I QVAESTIO. Sciscitor prius ad fundamentum aliarum rogationum, quae electio est inualida? RES P. Quae minus liberè fuit facta, ipso facto inualida est. Ita decreuit sanctissimus Pius V. in bulla Pastoralis.

2 QVAEST. Quae electio dicitur minus libera? RES P. Quae in primis facta fuit per metum. Ita definitur ipso iure. cap. Vbi periculum §. ceterum. de elect. Omnis autem metus, etiam iustus, reddit quoad Deum actum nullum, iuxta Nauar. capit. 17. numer. 29. §. in 2. m. et cap. 22. numer. 51. Item, quae facta fuit per limitationem personarum, et haec appellatur electio coactata, vt cum dicitur praesens congre-

congregationis Nomino Petrum, Ioannem, & Iacobum,
ex his tribus eligite vnum in abbatem.

3 QVÆST. *Diceturne coarctata electio, cum præses proponit tres, aut quatuor sibi viros digniores, & dicit, ex his, vel alijs eligite, quem volueritis in abbatem?* RESP. Minime, quia in hoc præses nil aliud facit, quam aperit suam mentem circa sibi viros digniores.

4 QVÆST. *Est statutum religionis, ut non eligantur ad tale munus, nisi ex tali, vel tali natione: sunt omnes illius nationis indigni, tenebunturne electores indignos ex illa natione eligere?* RESP. Minime. Imo grauiter Deum offendent: mens enim institutionis fuit dignitates digno deferre, & non indigno in quocunque euentu. Colligitur hæc veritas ex D. Thom. 2. 2. quest. 62. art. 2. Sot. 3. iust. art. 2. col. 3. à simili. Nam si quis statutum habeat, ut capella deueniat ad vnum ex familia, & in familia non inueniatur sacerdos dignus, eligi potest extraneus.

5 QVÆST. *Peccatne præses mortaliter, non acceptando iustam electionem?* RESP. Peccat, & secunda electio est nulla, teneturque ad restitutionem primo electo, quia iniuste illum priuat re, in qua iam habet ius in re per canonicam electionem.

6 QVÆST. *Novit bene præses congregationis electum esse indignum, licebitne electionem non acceptare, & ita inbere, vel alius eligatur, ob certas sibi notas rationes?* RESP. Si certus sit indignitatis electi, licebit coram Deo (quidquid sit erga homines) semoto tamen scandalo procedendi cum odio personæ, & non indignitatis.

7 QVÆST. *Qui sunt incapaces ad eligendum, licet sint de electoribus?* RESP. Suspensi ab officio, interdicti, & excommunicati maiori excommunicatione. Ita Syluest. elect. 1. num. 17. Couar. capit. Alma. §. 7. num. 9. probantque idlatè ex iure. Excommunicatus vero intelligendus est non toleratus, quia tolerans, per excommunicationem occultam, eligens vt persona publica, quia ad illum, vt talem pertinet electio, validè elegit.

8 QVÆST. *Qui reijciuntur à iure, vt eligantur in dignitates?* RESP. Interdicti, & qui interdictum fregerunt, suspensi, illegitimi, infames, excommunicati maiori excommunicatione. Et ideo grauitè peccant electores, qui

qui

qui hos, & præter hos, eos, qui reijciunt statuta con-
niratis, eligunt: & ob id peccatum puniuntur ipsorum
beneficiorum suspensione per triennium *capit. Con-
cunctus. de elect.* notantque Innocent. Card. V. anor. *Ita
muniter Doctores. capit. Cum illa de elect.* Electio
excommunicati maiori excommunicatione, non est
facto nulla, sed potest annullari. *cap. fin. de elect.*

9 QVÆST. *Censeturne infamis ad huiusmodi officia
accusatus de crimine adhuc pendente lites, & à suis inimicis
cum sit aliqui boni nominis vir?* RESP. Minime. Ita
stient. Andreas, & Felyn. *cap. Minimum de accusat.* Talis
igitur solus est conuictus criminis infamis, ut nocet
der. in sum. cap. 105. nu. 2.

10 QVÆST. *Tenenturne reges, & senatores, qui
potestatem acceperunt eligendi magistratus ad Rempublicam
gubernandam, eligere aptiores, aut saltem aptos, & non
RESP. Tenentur. Ita Peres in libr. 7. Ordin. regni. Ita
licet oppositum asserat Caiet. in sum. verb. elect. R. etia
quia Reges habent iurisdictionem eligendi ad ipsam
publica. non est autem credibile intentionem Reipubli-
cæ fuisse, committere illi gubernandi potestatem
quosvis magistratus aptos, vel ineptos, sed per aptos
Ideo peccant aliter prouidendo, quam ex consuetudine
cum Republica promiserunt: tenenturque ad reuer-
sionem damnorum, quæ ex mala electione successerunt
satis tamen est eligere dignum, & aptum ministrum
licet aptiori, & digniori, quia per dignum, & aptum
Reipublicæ prouisum est.*

11 QVÆST. *Quid censetur de electoribus minus dignis,
digniore, ad beneficium concursui oppositorum expellere?*
RESP. Peccant grauissime, tenenturque ad reuer-
sionem ipsi digniori faciendam. Ita Caiet. 2. 2. *quæst. 6. in
dub. 3. Roder. in sum. 1. p. cap. 108. nu. 6. cum Aragon. reser-*
refert. Habet enim candidatus dignior ex oppo-
sitionis libertate ius ad rem, & ideo per reipub-
sam patitur iacturam iustitiæ,
vt communiter docent
Theologi.

(*)

Excommunicatorum peccata. §. 3.

- 1 An excommunicatio liget ignorantes monitorium, nisi post sex dies transactos.
- 2 De perplexitate duorum excommunicatorum se inuicem absoluedi potestate pollentium.
- 3 An excommunicatus sit prius absoluedus ab excommunicatione, quam à peccatis.
- 4 An valeat absolutio à peccatis data ante absoluti-
onem ab excommunicatione.

1 **Q**VAESTIO. Inciditne in excommunicationem, qui post sex dies transactos monitorij, cognoscit monitorium fuisse promulgatum erga eos, qui rem certam non redderent, & eam habens non reddit? **R**ESP. Minime. Ratio est, quia excommunicatio ultra terminum assignatum, non habet vigorem, nec ligat contumaces extra illud tempus, si intra illud nihil de ea sciuerunt, neque intentio iudicis est ligare contumaces extra illud tempus, sed solum contumaces intra illud. Ita Tabien. *excommunicat.* 4. §. 4. Armil. *ibidem* §. 34. Nauar. *capit* 27. *numer* 1. Beia. *casu* 47. 1. p.

2 **Q**VAESTIO. Sunt duo tantum presbyteri approbati in uno oppido notorij clerici percussores, adest necessitas confitendi, quisque habet facultatem absoluedi ab excommunicatione in foro penitentiali: Rogo, an se inuicem possint absolueri ab excommunicatione? Ratio dubitandi est, quia excommunicatus maiori excommunicatione priuatur actiua administratione omnium sacramentorum, ut iam dixisti in suo loco? **R**ESP. Credo quidem posse, quia necessitas non habet legem: nam in necessitate licet excommunicato baptizare *capit.* Prater 32. *dist.* Deinde in eadem necessitate potest absolueri à peccatis, ut docet Tabien. *absolutio* 2. §. 6. Roderi. *de Reg. quest.* 20. *artic.* 12. Ergo in eadem necessitate poterit absolueri ab excommunicatione. Nec aliud credendum est, de pia Ecclesiae voluntate erga filios.

3 **Q**VAESTIO. Estne prius absoluedus excommunicatus ab
excom-

excommunicatione, quam à peccatis? R E S P. Maxime
 communiter Doctores. Palud. in 4. d. 17. quæst. 5. art. 1.
 Sot. in 4. dist. 22. quæst. 1. art. 1. D. Anton. 3. p. tit. 14. cap. 1.
 S. 4. Sylu. confess. 3. p. quæst. 1. Navar. cap. 9. num. 4. &
 cap. Fratres. de pœnit. dist. 5. num. 38. Ratio est, quia excom-
 municatus tam maiori, quam minori excommunicatione
 ne est à passiva sacramentorum participatione per-
 clesiam priuatus. capit. Si celebr. de cler. excomm. in 1. q. 1.
 Si celebr. cap. Engeltrudam 3. 4. quæst. Ire vero contra
 præceptum ex sententia eorundem Auctorum est mu-
 tale, illud verò appellat D. Thom. 2. 2. qu. 99. art. 3. per
 legium.

4 Q V Æ S T. Valeat absolutio à peccatis, data ante abso-
 lutionem excommunicationis? R E S P. Si excommunicatus
 sciat impedimentum, minime, quia est impœnitens pe-
 cando. Dico secundum: Si excommunicatus impe-
 dimentum ignoret: vel si per eum non stat, ut absoluitur
 ab excommunicatione, imo est vere pœnitens. Negat
 adhuc Auctores proxime citati: in super Adrian. in 4. d. 18.
 de matrimo. quæst. 2. Syluest. confess. 1. num. 5. Tabien. de
 §. 26. Armil. absolutio. communiorem, & tutiorem appo-
 lar sententiam. Ratio eorum est, quia excommunicatus
 est incapax passivæ sacramentorum participationis, si
 si celebrat, de cleric. excomm. minist. Oppositum tamen
 dicendum, cum adest bona fides in suscipiente absolu-
 tionem sacramentalem. Ita Richard. in 4. d. 18. art. 1. q. 1.
 4. & clarius art. 7. quæst. 1. Angel. confessio. 5. §. 10. & cap. 1.
 1. §. 20. Caietan. verb. absolutiois impedimentum, & non
 confess. iteratio, & in opusc. de qualitat. confess. quæst. 1. Navar.
 9. Couar. cap. Alma. p. 1. §. 6. Pet. Sot. in instruct. sacer. p. 1.
 de excommuni. Comitol. lib. 6. quæst. 26. Ratio sumitur
 æqualitate, & clementia Matris Ecclesiæ: in super qua
 ut notat Caietanus, nullibi ita fieri prohibitum est
 Ecclesia. Ira etiam asseruerunt Supplementum confess.
 §. 4. Medin. in sum. lib. 1. capi. 11. §. 3. Ratio eorum est. Quia
 si excommunicatus alia sacramenta recipiat, vera sacra-
 menta recipit. Si confirmetur, & ordinetur. cap. 1. De
 qui furtive ordines suscepit: si consecret. cap. De bonis
 celebr. miss. & cap. Intra Catholicam 1. quæst. 1. si vagantur
 iuxta Doctores in 4. dist. 24. negantes esse iterandam re-
 ctionem.

tionem; quam iam in eadem infirmitate excommuni-
catus suscepit. Si nubat. *cap. Significasti de eo, qui dux. in*
mat. quam pol. per adul. Probatque Felyus *in rubric. de*
sponsalib. colum. 5. & Petrus in cap. 1. concl. 3. de except. libr. 6.
Ergo idem dicendum videtur de susceptione sacramen-
ti pœnitentiæ; ac proinde ex eo tantum dicitur incapax
sacramentorum receptionis; quia si illa contumax con-
tra Ecclesiæ præceptum; & inobediens recipiat, obicem
habet, hoc est, graue peccatum mortale.

AD LIT. F.

CAPVT VIII.

Fiscalium peccata. §. I.

- 1 De custode vrbis non comprehendente inuentos no-
cte.
- 2 De restitutione pœnarum, quæ erant adiudican-
dæ.
- 3 De restitutione pretij, quod accepit pro libera di-
missione.
- 4 De restitutione damni illati ab inuentis nocte.
- 5 De custodibus publicis viarum.

1 **QVÆSTIO.** Iurat præfectus custodia vrbis (Nostræ-
tes appellant Meirinho, Alcaide, & similes) se accusa-
turum, quos post signum campanæ, datum nocte, inue-
nerit quomodo peccat non accusando? **RESP.** Mortaliter, qui
iuramentum non implet. *ca. si vero de iureiur.*

2 **QVÆST.** Quæro ulterius. Teneturne ad restitutionem
pœnarum, quas soluturus erat inuentus? **RESP.** Mini-
me. Ita Sylu. *rest. 3. quæst. 5.* cum Bernardo, quem citat
Nauar. *capit. 25. numer. 34.* Ratio sumitur ex communi
doctrina, quia pœnæ non debentur ante iudicis sen-
tentiam.

Medull. Casuum.

LII

3 QVÆST.